

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9522/2025
25.07.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: др Илије Зиндовића, председника већа, Марије Терзић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиле – противтужене АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Вујичић, адвокат из ..., против туженог – противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Игор Танчић, адвокат из ..., ради развода брака, вршења родитељског права и издржавања, одлучујући о ревизији тужиле – противтужене изјављене против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 60/25 од 19.02.2025. године, у седници одржаној 25.07.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле – противтужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 60/25 од 19.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору П2 72/23 од 23.10.2024. године, ставом I изреке, разведен је брак тужиле – противтужене и туженог – противтужиоца, са подацима као у том ставу изреке. Ставом II изреке, малолетно дете странака ВВ рођен ...2014. године поверен је туженом – противтужиоцу као оцу на самостално вршење родитељског права, које обухвата чување и подизање, васпитавање, образовање, заступање, издржавање, те управљање и располагање имовином детета и пребивалиштем малолетног сматраће се пребивалиште и адреса оца. Ставом III изреке, малолетно дете странака ГГ рођен ...2020. године поверен је тужилци – противтуженој као мајци на самостално вршење родитељског права које обухвата чување и подизање, васпитавање, образовање, заступање, издржавање, те управљање и располагање имовином детета и пребивалиштем малолетног сматраће се пребивалиште и адреса мајке. Ставом IV изреке, уређен је начин одржавања личних односа мал. ВВ са мајком тужилом – противтуженом на тај начин што ће заједно проводити сваки први и трећи викенд у месецу почев од петка од 20,00 часова до недеље у 18,00 часова, једну половину зимског распуста, једну половину летњег распуста, наизменично дан рођендана мал.

ВВ, наизменично новогодишње, Ускршње, Божићне и првوماјске празнике и по договору родитеља у складу са жељом детета, уз обавезу мајке да дете преузима и враћа га оцу и обавезу туженог – противтужиоца да омогући наведени начин одржавања личних односа. Ставом V изреке, уређен је начин одржавања личних односа мал. ГГ са оцем на тај начин што ће заједно проводити сваки други и четврти викенд у месецу почев од петка у 20,00 часова до недеље у 18,00 часова, једну половину зимског распуста, једну половину летњег распуста мал. ВВ каји малолетни ВВ проводи са оцем, наизменично дан рођендана мал. ГГ, наизменично новогодишње, Ускршње, Божићне и првوماјске празнике и по договору родитеља и у складу са жељом детета, уз обавезу оца да дете преузима и враћа га мајци и обавезу тужиље – противтужене да омогући наведени начин одржавања личних односа. Ставом VI изреке, обавезана је тужилца – противтужена да доприноси издржавању мал. ВВ са 15.000,00 динара месечно, почев од 25.07.2023. године као дана подношења противтужбе па убудуће, са обавезом плаћања од 01. до 05. у месецу за текући месец, с тим што је заостале, а неизмирене рате, дужна да исплати одједном са законском затезном каматом почев од момента доспелости сваке рате појединачно до исплате, све преко законског заступника. Ставом VII изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и тужени – противтужилац обавезан да доприноси издржавању мал. ГГ са по 10.000,00 динара месечно почев од 08.05.2023. године као дана подношења тужбе па убудуће, са обавезом плаћања од 01. до 05. у месецу за текући месец, с тим што је заостале и неизмирене рате дужан да исплати одједном са законском затезном каматом почев од момента доспелости сваке рате појединачно до исплате, све преко законске заступнице, док је одбијен као неоснован вишак тужбеног захтева преко досуђеног, а до тужбом траженог износа од 50.000,00 динара за мал. ГГ, за износ од 40.000,00 динара, и целокупан износ од 70.000,00 динара на име траженог доприноса у издржавању за мал. ВВ. Ставом VIII изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље – противтужене којим је тражено да се заједничко малолетно дете странака ВВ повери тужили – противтуженој као мајци на самостално вршење родитељског права. Ставом IX изреке, одбијен је као неоснован противтужбени захтев туженог – противтужиоца којим је тражио да се заједничко малолетно дете странака ГГ повери њему на самостално вршење родитељског права. Ставом X изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж2 60/25 од 19.02.2025. године, одбио као неосноване жалбе тужиље – противтужене и туженог – противтужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Бору П2 72/23 од 23.10.2024. године у ставу другом, трећем, четвртм, петом, шестом, седмом, осмом и десетом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу у коме је потврђена првостепена пресуда у ставовима другом, четвртм, шестом, делу седмог изреке (одбијајући део) и у ставу осмом изреке, као и против одлуке о трошковима поступка, тужилца – противтужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду, у смислу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) у вези са одредбом члана 202. Породичног закона, Врховни суд је оценио да ревизија тужиље – противтужене није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује одређено на другу битну повреду одредаба парничног поступка.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су закључиле брак 2014. године, који је разведен правноснажном пресудом донетом у овом поступку, у ком делу се пресуда не побија ревизијом. У браку су рођени синови ВВ ...2014. године и ГГ ...2020. године. Заједница живота странака престала је пре развода брака, у мају 2023. године, када је тужила исту напустила. По престанку заједнице странака, малолетни синови су остали да живе са оцем. Привременом мером донетом у овом поступку, малолетни синови су поверени мајци на самостално вршење родитељског права. Привремена мера није извршена, већи део мал. ГГ је код оца, а старији син ВВ одбија контакт и комуникацију са мајком. Тужени – противтужилац је рођен 1984. године. По занимању је ...техничар. Остао је да живи у двоипособном стану, који је његово власништво. Власник је самосталне радње за превоз лица ПР ББ и месечна примања која остварује по том основу су око 24.000,00 динара. Приходе остварује и издавањем апартмана на Златибору у износу од 5.300,00 динара месечно. Нема друге обавезе законског издржавања. Тужила – противтужена је рођена 1981. године. По занимању је дипломирани Запослена је на одређено време у Националној служби ... са зарадом од око 71.000,00 динара месечно. Живи у стану који је власништво њеног оца. Не поседује непокретну имовину. Нема обавезе законског издржавања према другим лицима. Према налазу и мишљењу комисије вештака Института за заштиту менталног здравља у Нишу, мајка поседује родитељске капацитете, привржена је деци, са повременим испадима у склопу партнерског сукоба када занемарује дечји интерес и њихове тренутне потребе. Отац поседује родитељске капацитете, привржен је деци и они њему, а неопходно је да помогне мајци у успостављању позитивне релације са старијим сином ВВ с обзиром на близак и ауторитативан однос који он има са њим. Мал. ВВ је близак са оцем. Иако негира потребу за мајком, то није реалан осећај, јер тај осећај произлази из његове љутње што је мајка напустила заједницу и захтева стручну помоћ, као и учешће оба родитеља и корекцију њиховог понашања, пре свега мајке и њених васпитних метода кажњавања и условљавања којим поспешује дечаков отпор и неповреће према њој. Дистанцирање мал. ВВ у односу на мајку условљено је њеним понашањем мајке (условљавањем, негативизмом и инатом) што није начин успостављања нити одржавања добре комуникације ни са ким, нарочито не са дететом, поготову кад је настало после високог разочарања и повређености мајчиним одласком. Пред вештацима је исказао жељу да живи са оцем, а по њиховој процени, његово мишљење је аутентично и он је способан да формира своје мишљење и да га изрази. Мал. ГГ је привржен мајци, жељан је ње, с очигледном потребом за њеним присуством. Привржен је и оцу. Мишљење комисије је да је у најбољем интересу деце да буду са родитељем са којим имају привржен однос, однос поверења и сигурности, а да остварују позитиван и континуирани однос са другим родитељем, уз обуставу партнерског конфликта и функционисање у интересу деце.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да је у најбољем интересу малолетне деце да мал. ГГ буде поверен мајци на самостално вршење родитељског права, уз уређени начин одржавања личних односа са оцем, а малолетни ВВ оцу, уз уређени начин одржавања личних односа са мајком. Мајка је обавезана да доприноси издржавању мал. ВВ износом од 15.000,00 динара

месечно, а отац да доприноси издржавању мал. ГГ износом од 10.000,00 динара месечно, док је у побијаном делу одбијен захтев за износ од још 40.000,00 динара.

Побијана пресуда донета је правилном применом члана 77, 266. став 1. и 270. Породичног закона и у складу са чланом 3. став 1. Конвенције о правима детета, уз процену најбољег интереса деце, према свим конкретним околностима –узрасту деце, њиховој зрелости, потребама деце са једне стране и способностима родитеља да задовоље утврђене потребе деце с друге стране.

Супротно наводима ревизије, Врховни суд налази да су приликом доношења одлуке о поверавању мал. сина ВВ оцу и одржавању личних односа мал. ВВ са мајком, нижестепени судови правилно проценили најбољи интерес малолетног детета у смислу чланова 6. и 266. Породичног закона, прихватавши налаз и мишљење комисије судских вештака. И по оцени Врховног суда, одлука је правилна с обзиром да је утврђено да отац поседује родитељске капацитете и да адекватно препознаје и задовољава потребе мал. ВВ, који је њему више привржен, има осећај поверења и сигурности и у том смислу је изразио и своје мишљење, које је способан да формира и које је аутентично. Стога је у најбољем интересу је да мал.ВВ буде поверен оцу на самостално вршење родитељског права. Одређеним моделом виђања, биће омогућен континуирани однос мал. ВВ са мајком као другим родитељем, при чему постоји потреба кориговања понашања мајке ради њеног потпуног функционисања у интересу детета.

Указивање у ревизији да је Центар за социјални рад дао предлог да се оба детета повере мајци на самостално вршење родитељског права, без утицаја је на правилност одлуке. Ово стога што су и Центар за социјални рад и комисија вештака оба родитеља проценили да као родитеље са одговарајућим родитељским капацитетима, па је у конкретном случају суд, руководећи се најбољим интересом детета, а уважавајући аргументе како органа старатељства тако и комисије вештака, као и исказане жење детета, одлучио о самосталном вршењу родитељског права од стране оца.

Правилна је одлука у погледу утврђене обавезе издржавања мал. ГГ од стране оца као родитеља коме дете није поверено, у побијаном одбијајућем делу. Наиме, нижестепени судови су правилном применом члана 160. Породичног закона ценили све битне околности на страни малолетног детета, а пре свега његове потребе које су утврђене у износу од 30.000,00 динара и околности на страни оба родитеља као дужника издржавања, које су од значаја за оцену могућности сваког од родитеља да доприноси издржавању малолетног детета. Стога, по оцени Врховног суда, правилно одбијен тужбени захтев за износ преко досуђених 10.000,00 динара, а имајући у виду узраст детета, утврђене потребе и могућности туженог с друге стране.

Из наведених разлога, на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци пресуде.

**Председник већа - судија
др Илија Зиндовић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**

